

Ф 247

МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ І НАВУКІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАУНЫ ПЕДАГАГІЧНЫ УНІВЕРСІТЭТ
ПЕДАГАГІЧНАЕ ТАВАРЫСТВА
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Фарміраванне асобы студэнта
і школьніка на аснове духоўных
каштоўнасцей грамадства

МІНСК, 1995

МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ І НАВУКІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
БЕЛАРУСКІ ДзяРЖАЎНЫ ПЕДАГАГІЧНЫ УНІВЕРСІТЭТ ІМЯ М.ТАНКА
ПЕДАГАГІЧНАЕ ТАВАРЫСТВА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

**ФАРМІРАВАННЕ АСОБЫ СТУДЭНТА
І ШКОЛЬНІКА НА АСНОВЕ ДУХОЎНЫХ
КАШТОЎНАСЦЕЙ ГРАМАДСТВА**

**Матэрыялы Рэспубліканскай навукова-практычнай
канферэнцыі**

71834

Беларускі дзяржаўны
педагагічны ўніверсітэт
БІБЛІЯТЭКА

МІНСК 1996

ББК 74.58

Ф 247

Друкуецца па рашэнню рэдакцыйна - выдавецкага
савета БДПУ імя М.Танка.

Рэдкалегія: А.І.Баранав, А.Ул.Гарбатава, А.А.Грымаць
(галоўны рэдактар), М.М.Ярмалінская

Рэцэнзент: кафедра педагогікі Мінскага лінгвістычнага
універсітэта.

Прадстаўлены разнапланавыя матэрыялы па праблеме фарміравання
асобы школьніка і студэнта. Адрасаваны навукоўцам, выкладчыкам вышэйшых
навуковых устаноў, аспірантам, якія знойдуць у ім цікавую і карысную
інфармацыю.

JSBN985-6087-10-4

© Беларускае дзяржаўнае
педагагічнае ўніверсітэт
імя М.Танка, 1996.

ФАРМІРАВАННЕ ЭКАЛАГІЧНАГА СВЕТАПОГЛЯДУ ў СІСТЭМЕ БЕСПЕРАПЫННАЙ АДУКАЦЫІ

А.І.Андарала

Экалагічныя ўмовы ў Беларусі, асабліва ў асобных яе абласцях, на дзесятым годзе аварыі на Чарнобыльскай АЭС застаюцца неспрыяльнымі. Экалагічная іма ў рэспубліцы набыла глабальны характар. Праблема якасці навакольнага адукацыі ахапіла ўсе бакі жыцця насельніцтва, і таму экалагічная адукацыя і выхаванне гэтым фактарам, без якога пельга ў будучым забеспечыць далейшае развіццё адства і сапраўднае рацыянальнае выкарыстанне прыродных рэсурсаў. Ва ўмовах неспрыяльных экалагічных абставін, глабальнага ўздзеяння на прыроду, адрэння навукова-тэхнічнага і сацыяльнага прагрэсу, развіцця гэтай бесперапыннай адукацыі ўсё большую актуальнасць набывае праблема экалагічнай адукацыі і выхавання ўсіх катэгорый насельніцтва. Сёння кожнаму грамадзяніну незалежна ад таго, у якой галіне гаспадаркі ён працуе, неабходны экалагічныя веды, культура адносін з прыродай. Ён павінен разумець сэнс уздзеяння чалавека на навакольнае асяроддзе, павінен аналізаваць магчымыя вынікі ўздзеяння, прадабчыць і не дапусціць экалагічных памылак і катастроф.

Вырашыць гэтую праблему, на наш погляд, магчыма толькі ў межах сістэмы бесперапыннай адукацыі, адной з важнейшых задач якой з'яўляецца фарміраванне экалагічнага светапогляду, сродкамі ўсіх звянаў, уключаючы дашкольныя ўстановы, адукацыйныя школы, прафесійна-тэхнічныя вучылішчы, сярэднія спецыяльныя і вышнія навучальныя ўстановы, пазашкольныя выхаваўчыя ўстановы, курсы павышэння кваліфікацыі і інш. Такім чынам, экалагічная адукацыя і выхаванне павінны ўвайсці ў стройную сістэму, якая развіваецца з дашкольнага выхавання, улічваючы спецыфіку адукацыйнай падрыхтоўкі асобы.

Вытокі экалагічнай культуры асобы бяруць свой пачатак у дашкольным выхаванні, калі дзіця ўпершыню знаёміцца з прыродай. Таму пачатковым звяном

у сістэме бесперанайнай экалагічнай адукацыі і выхавання з'яўляюцца дашкольныя дзяцячыя ўстановы.

Знаёмыства дзяцей дашкольнага ўзросту з жывой і нежывой прыродай вызначаецца праграмай выхавання і навучання ў дзяцячым садзе. Аднак пэўныя ўстаноўкі на ажыццяўленне мэтанакіраванага экалагічнага выхавання праграма не дае.

Асноўныя задачы экалагічнага выхавання ў дашкольных установах:

- вихоўваць у дзяцей любоў да роднай прыроды, садзейнічаць успрымання адчуванню яе прыгажосці, выпрацаваць умесне беражліва адносіцца да раслін і жывёл;
- засвоіць элементарныя веды аб прыродзе і на іх аснове фарміраваць дашкольнікаў пэраг канкрэтных і абагульненых уяўленняў аб з'явах жывой нежывой прыроды.

Наступным этапам у сістэме бесперанайнай экалагічнай адукацыі і выхавання з'яўляецца агульнаадукацыйная школа. Асобнас месца ў з'яне агульнаадукацыйнай школы займае пачатковая школа, якая мае перасмую сувязь з дашкольнымі ўстановамі, тым ліку і ў напрамку экалагічнай адукацыі і выхавання. Малодныя школьнікі вывучаюць састаўныя элементы прыроды, яе сезонныя змены, вызначаюць элементарныя прычыны гэтых змен.

Пачынаючы з 5-га класа, школьнікі маюць магчымасць знаёмыцца з тымі праблемамі, але ўжо ў гістарычным аспекце, аналізаваць разніццё грамадства выкарыстанне прыродных рэсурсаў.

Праблема экалагічнай адукацыі і выхавання з улікам пераёмнасці ўскладняецца і пашыраецца ў старэйшых класах. Школьнікі павінны прыйсці да разумення адзінства грамадства і прыроды, пашыраць паняцце аб прыродным асяроддзі, яго кампанента атрымаць уяўленне аб дапушчальных нормах забруджваласці, аб ахове прыродных комплексаў, асобных відаў раслін і жывёл, дзяржаўных мерах па ахове прыроды рацыянальнаму выкарыстанню прыродных рэсурсаў.

Важным састаўным звязом ў бесперанайнай экалагічнай адукацыі і выхавання з'яўляецца сістэма прафгэхадукцыі. Фарміраванне экалагічнай культуры палучэння прафесійна-тэхнічных вучылішчаў павінна ажыццяўляцца пры вывучэнні прадметаў агульнаадукацыйнага, прафесійна-тэхнічнага цыклу і грамадскіх навук. Экалагічная адукацыя і выхаванне будучых рабочых павінна мець і пэўную спецыфіку, якая звязана з прафесіяй.

Найбольш складаны этап уяўляе сабой экалагічная адукацыя і выхаванне тэхніках і ВНУ, якім належыць галоўная роля ў падрыхтоўцы спецыялістаў.

Такім чынам, сістэма бесперанайнай адукацыі і выхавання, на наш погляд, азначае сукупнасць названых звянаў, якія знаходзяцца ў сувязі адно з другім, ствараючы пэўную цэласнасць.